

Svatopluk Otava: Po návratu z „tamponády“ se renegát Pavel opět „blýskl“.

- CZ24 News | 9. května 2023

ČESKO: Náš sošný pan prezident Petr Pavel neztrácí věru čas. Ihned po skončení naší repreexkurze z korunovačního mejdanu v Anglii se jal vyznamenávat a vzdávat hold při příležitosti konce Druhé světové války. A tak si v dnešní inflační době polepšili nejrůznější zasloužilci a ctitelé „hodnot“ ke generálským platům a Petr Pavel i promlouval. Bohužel, chce se dodat, leč zdá se, že už si na ploché pindání začínáme zvykat.

Když někdo vyrostle, chce být třeba tampónem.

Nejprve by snad bylo záhodno vysvětlit pojem tamponády z titulku. Jelikož dnešní doba trpí obecnou inflací nejen peněžní, ale i významovou, jazykovou, hodnotovou, ba i historickou a vůbec civilizační, dá se říci, proč si pro jistý typ „atraktivitu“ nevypomoci třeba bulvárem? Zejména jde-li o bulvár tradiční, demokratický, jednoduše – důvěruhodný, poněvadž anglický.

Ještě v dobách, kdy byl Třetí Karlík ženatý s princeznou Dianou byly odhaleny jeho milostné pletky se současnou manželkou (nyní již královnou) Camillou, co v té době byla vdaná teprve po druhé. A protože šmírování s foťákem a diktafonem takřkajíc až „pod sukni“ je už po léta uznávanou žurnalistickou metodou světa demokratických hodnot, byla získána nahrávka, kde se Jeho královské veličenstvo svěrovalo své tehdejší milence se svými erotickými fantaziemi.

Ostrovní tisk tehdy zaplavily titulky se zveřejněnými intimními přáními současného panovníka. Skutečně nevíte, čím chtěl být více než králem? Opravdu netušíte? No, unás se tehdy o tom moc nepsalo, ale tehdejší princ Charles vyslovil přání být Camilliným menstruačním tampónem.

Do uvozovek byl tento výraz dán proto, že jako synonymum se slovem korunovace dosud nebyl uznán a také proto, aby se nepletl s medicínským výrazem známým hlavně z ORL či chirurgických oborů, kde znamená stavění krvácení. Nebo též z interny, Tu by šlo o tzv. srdeční tamponádu, kdy je část srdce utlačována kapalinou a jde pak o život ohrožující stav.

Ale fuj, pryč od tohoto tématu, Angličané mají na trůně chlápka, co chtěl být tampónem, tak jim jej nechme. My máme zase hlavou státu cifršpióna, který sbírá uniformy a epolety.

Demagogie jednička, dějepis pětka. Tak to ti dobří agenti, holt, mívají.

Teď trochu komentáře k tomu, kterak se náš pan prezident „blýskl“. Koaliční kohorta, tedy prezident, předseda senátu, předsedkyně sněmovny i různí menší koaličníci vyslovovali vděk i odsudky za osvobození i dobytí České republiky na nejrůznějších místech i sociálních sítích.

Jestliže třeba server Seznam Zprávy cituje Petra Pavla přesně, vyjádřil se prý u Žižkova památníku, kde nechal poklást věnce v tom smyslu, že: *„Úcta k padlým by se neměla stávat obětí dnešních nadšených šířitelů ruské propagandy...“*. Také údajně řekl, že: *„Země, jejíž jméno nesly hlavní síly, které se podílely na osvobození Československa, tedy první, druhý a čtvrtý ukrajinský sbor, je dnes sama obětí agrese jedné z tehdejších vítězných mocností, Ruska“*.

Proškolený špión tak zcela nenápadně, ale cíleně vzbudil u neinformovaných posluchačů dojem, že

nás od německé okupace osvobozovali vlastně hrdinní Ukrajinci, kteří za to tedy nyní platí ruskou „agresi“. (Již si ovšem pracně vykoledovali po posledních osmi letech genocidního vraždění ruských civilistů na Donbase. Ale to už pochopitelně nedodal.)

Jistě, je to všechno skutečně pro hodně málo historií dotčené mysli dorůstající generace, jakož i pro animálně rasistické antislovanské aktivisty všeho druhu a zbytnělého smyslu pro kolaboraci s kýmkoli, kdo je u nás u vesla. Z politického spektra na tuto vlnu naskakují téměř všichni, kdo se tlacháním a tělocvičnými předklony z našich daní dobře živí. Také už si nikdo nedá práci s tím, že prezident se ve svém hrdinně-adroračním expozé dopouštěl faktických chyb a pokud snad ne, tak rovnou lhal.

Zlí Rusové? Hodní Ukrajinci? Má se to ale asi takto....

Za prvé – ty ukrajinské sbory nebyly žádnými sbory, ale sovětskými fronty, tedy největšími organizačními složkami tehdejší Rudé armády. Jejich očíslování a pojmenování byla určena strategickými skutečnostmi a nevztahovaly se vůbec k národnostnímu složení. Když už jsme u toho národnostního zastoupení, pochopitelně, že největší počet vojáků, jakož i padlých hrdinů při osvobozování naší dnes rozbité vlasti byli Rusové. (Kteří jistě netušili, že nás na německých dobrodincích vlastně dobyli a že po 78 letech bude na jejich největší oběť mediálně i z nevymáchaných hub pliváno. pozn. aut.)

Za druhé – stále se dává více a více do souvislostí nešťastná okupace ČSSR, naše tragická národní zkušenost s ní a mediální narativ, že od toho Ruska jsme se nic čeho dobrého nikdy nedočkali. Tak se tedy ještě jednou vraťme i k této tragédii a citujme z otevřených zdrojů, třeba Wikipedie.

Při rozhodování o možnosti invaze Varšavské smlouvy do ČSSR na jednání Sovětského politbyra mezi 15. – 17.8.1968 byli pro silové řešení :

předseda Prezídia nejvyššího sovětu *Nikolaj Podgornyj* (**Ukrajinec**)

ministr obrany SSSR *Andrej Grečko* (**Ukrajinec**)

ministr zahraničí SSSR *Andrej Gromyko* (**Bělorus**)

první tajemník ÚV KS Ukrajiny *Petro Šelest* (**Ukrajinec**)

velitel Spojených ozbrojených sil VS *Ivan Jakubovskij* (**Ukrajinec**)

předseda KGB *Jurij Andropov* (**Žid**)

Se silovým řešením tehdy nesouhlasili:

předseda rady ministrů SSSR *Alexej Kosygin* (**Rus**)

sekretář ÚV KSSS a ideolog *Michail Suslov* (**Rus**)

první tajemník ÚV KSSS *Leonid Brežněv* (**Rus**)

Zbývá rovněž dodat, že samotného Leonida Brežněva nakonec k invazi donutili naši největší současní přátelé. Jako první Pražské jaro nazval kontrarevolucí první tajemník Polské sjednocené dělnické strany *Wladyslav Gomulka*, tedy (**Polák**) a ozbrojený zásah opět jako první údajně žádal zejména generální tajemník Bulharské komunistické strany *Todor Živkov* (**Bulhar**).

Naši slavní kolaboranti. (tedy - jen zlomeček, pochopitelně...)

Připočtíme ještě podíl zvacích dopisů z Československa. První byl od funkcionářů pražské Pragovky, kde naši „pracující“ žádali od SSSR „pomoc“ a druhý od soudruhů a členů ÚV KSČ *Vasila Biláka, Aloise Indry, Antonína Kapka, Drahomíra Koldera a Oldřicha Švestky*.

Nakonec to vypadá, že celou invazi si vyprosili naši vlastní kolaboranti, na Moskvu silně tlačili i šéfové „bratrských“ zemí hlavně Polska, Bulharska, NDR a Maďarska. Pak tomu všemu požehnaly USA, které neměly nejmenší zájem na nějakém úspěšném modelu socialismu a nešťastná cesta nikam byla připravena. Jako obvykle - za zbabělého přihlížení představitelů státu včetně soudruha Dubčeka i stárnoucího Svobody. Kteří přísahali bránit stát a vykašlali se na to.

Suma sumárum - za 6 let německé okupace si můžeme sami, poněvadž jsme nebránili vlast a Československo zaplatilo 400 000 zavražděných a padlých. Za 31 let sovětské okupace si můžeme také sami, poněvadž jsme opět nebránili vlast a zaplatili jsme 402 oběťmi, většinou automobilových nehod.

Je snad někomu dosud méně jasné, odkud přichází skutečné zlo? Může naopak někdo jmenovat cokoli, co od našich sousedů Němců, Rakušanů či Poláků lze nazvat dobrem? Jejich urputné dobývání našeho území trvající už více než 1 000 let? Nebo jako v případě Polska jejich rvaní našeho státního území v době krizí? Jejich hodnotový nůž do zad, kdy jsme byli nejvíce oslabeni? To jsou snad pro budoucí generace naši učebnicoví osvoboditelé?

Pane Pávek, co kdyby únavou materiálu tomu Janu Žižkovi při těch vašich vzletných slovech vypadl ten palcát konečně z ruky na něčí hlavu? Aby se mu snad rozsvítilo...

AUTOR: Svatopluk Otava)